

henholde mig til den ærede Ordfører. Med Hensyn til Beregningen af Tilskudet til Skytteforeningerne ønsker jeg dog at tilføie en enkelt Bemærkning. Den ærede Ordfører vil maasse erindre, at jeg sagde, at i og for sig havde jeg ikke Noget imod, at man kom til en dobbelt Beregning ved dels at tage Hensyn til Studantallet, dels til Antallet af de yngre Skytter. Men det er jo netop Tallet, man ikke kan slaa fast, og som jeg paa ingen Maade kan binde mig til for Diebliffet, og saa længe man ikke kan det, kan man jo ikke komme til noget Resultat. Jeg tror at være sikker paa, at jeg har Ret, naar jeg siger, at den ærede Ordførers sidste Replik til mig lød saaledes: Vi blive altsaa staaende paa det, vi have, indtil vi blive enige om en Forandring. Det er imidlertid ikke nok at blive enige om Principet — i og for sig har jeg ikke Noget imod, at denne Forandring foretages — men det, som det kommer an paa her, er at faae det slaaet fast i Detaillerne. Jeg siger altsaa, at vi blive staaende ved, hvad vi have i Nar, medmindre man med Sikkerhed kan gaa til en Forandring deri. Søvrigt antager jeg nok, at vi kunne blive enige.

Ordføreren (Holsten-Vedreborg): Venigheden — Ja, der er jo ikke Tale om nogen Venighed, det er kun en Mangel paa fuld Forstaaelse om det, som det dreier sig om — angaar Maximal- og Minimalgrændsen, og efter de sidste Udtalelser fra den ærede Minister tror jeg, at Udvalget er enig med ham om, at naar der kan naas en sikker Beregning, er Ministeren bemyndiget til at fordele det derefter, men hvis Ministeren ikke er fuldkommen sikker i sin Sag, bliver vi staaende ved det, vi have havt indtil nu. Men det er ganske vist, at Ministerens Answer i saa Henseende da bliver en Del større, end dersom vi havde truffet en bestemt Overenskomst med Hensyn til Talgrændsen. Denne Talgrændse er det altsaa, vi forsaavidt have overladt til Ministerens Afgjørelse, saaledes som det ogsaa er blevet udtalt af Ministeren, idet det er meget vanskeligt for Diebliffet at tage en Beslutning med Hensyn til Talgrændsen, inden vi have ganske anderledes omfattende Oplysninger end dem, vi nu ere i Besiddelse af. Skulde Ministeren altsaa være i nogen Tvivl om, hvorvidt han rammer det Rette, er det in confesso, at vi blive staaende ved det Gamle.

Wagner: Jeg skal kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det i alt Fald for i Nar vistnok vil være for-

bundet med temmelig store praktiske Vanskeligheder at fastsætte denne Maximal- og Minimalgrændse, idet jeg ikke antager, at ret mange Skytteforeninger virkelig føre fuldstændige Protokoller over de Stud, der ere gjorte i Foreningen, eller at det vil være muligt at uddrage disse Tal af de Oplysninger, der foreligge for dem. Der skal jo føres en Slags Hovedbog over samtlige Medlemmer med Angivelse af, hvor mange Stud hvert Medlem har gjort, og ud deraf skal der altsaa drages, hvormange Stud det enkelte Medlem, om jeg saa maa sige, har studt for mange, og hvormange han har studt for faa, for at det forøgede Statstilskud derefter kan beregnes. Det vil maasse være muligt at Nare; at træffe en saadan Ordning, men for i Nar er det vistnok fuldstændig haabløst at forsøge det. Vi have kun de Semaer, efter hvilke Beregningerne nu blive udarbejdede, og i Henhold til hvilke Statens Understøttelse bliver uddelt. — Efter disse foreliggende Semaer er naturligvis Arbejdet gjort i Nar, og det vil vistnok være ganske umuligt at faae det ændret paa et Nar. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er uden Betænkkelighed at gjøre disse Beregninger saa indviklede; det er Noget, som Enhver, der har havt med Centralbestyrelsen for Skytteforeningerne at gjøre, veed, at man meget hyppigt møder temmelig stærk Modstand fra Foreningerne, naar man forlanger for mange og for indviklede Beregninger af dem, fordi Foreningerne ikke raade over noget saadant Bogholderi. En tilsvarende Modstand finder i Foreningen, naar den henvender sig til de enkelte Kredse; jo simplere og lettere man kan indrette sig, desto heldigere vil det derfor være. Søvrigt skal jeg for mit Vedkommende tilføie, at jeg finder den foreslaede Ordning i Principet meget forstandig.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal sige, at jeg har kun antydet, hvad det ærede Medlem, der nu talte, (Wagner) har præciseret, nemlig at jeg ikke tror, at man kommer til at indføre en saadan Ordning, men at jeg forresten i Principet kan være enig deri, at man passende kunde gaa til en Ordning i den Retning, som man vistnok fra flere Sider her i Salen har været enig om var i og for sig passende.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.